

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Which foreign king subjugated the people of Israel after the death of Othniel ben Kenaz? Name one of his descendants.
2. Describe how Ehud ben Gera was able to defeat the Moabites.
3. How did Devorah merit to become a prophetess and leader of Israel?
4. Describe the miraculous defeat of Sisra and his army.
5. What special merit did Gideon possess that made him worthy of becoming a leader of Israel?

This and much more will be addressed in the tenth lecture of this series:
"The Period of the Judges: Part Two".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the memory and *Li-ilui Nishmas*

ר' אברהם בן ר' צבי הירש ע"ה

Rabbi Avraham Gardin of blessed memory

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XV Lecture #10

THE PERIOD OF THE JUDGES: PART TWO

I. Ehud ben Gera

A.

ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: ויעשו בני ישראל את הרע בעיני ד' וישכחו את ד' א-להיהם ויעבדו את הבועלים ואת האשרות: ויחר אף ד' בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים: ויזעקו בני ישראל אל ד' ויקם ד' מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: ותהי עליו רוח ד' וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן ד' בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: שופטים ג:ה-יא

And the people of Israel lived among the Canaanites, Hittites, and Amorites, and Perizzites, and Hivites, and Jebusites; And they took their daughters to be their wives, and gave their daughters to their sons, and served their gods. And the people of Israel did evil in the sight of the L-rd, and forgot the L-rd their G-d, and served Baalim and the Asherot. Therefore the anger of the L-rd burned against Israel, and He sold them (gave them over) into the hand of Kushan-Rishathaim, king of Mesopotamia (*Aram Naharaim*); and the people of Israel served Kushan-Rishathaim eight years. And when the people of Israel cried to the L-rd, the L-rd raised up a savior to the people of Israel, *who saved them*, Othniel the son of Kenaz, Caleb's younger brother. And *the spirit of the L-rd came upon him, and he judged Israel*, and went out to war; and the L-rd delivered Kushan-Rishathaim king of Mesopotamia into his hand; and his hand prevailed against Kushan-Rishathaim. And the land had rest forty years. And Othniel the son of Kenaz died.

Judges 3: 5-11

B.

ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני ד' ויחזק ד' את עגלון מלך מואב על ישראל על פי עשו את הרע בעיני ד': ויאסוף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים: ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: שופטים ג:יב-יד

And the people of Israel did evil again in the sight of the L-rd; and the L-rd strengthened Eglon the king of Moab against Israel, because they had done evil in the sight of the L-rd. And he gathered to him the Ammonites and Amalek, and went and struck Israel, and possessed the city of palm trees. So the people of Israel served Eglon the king of Moab eighteen years. **Judges 3:12-14**

C.

(1) ויזעקו בני ישראל אל ד' ויקם ד' להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארפה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הם ויצאו מעליו כל העמדים עליו: ואהוד | בא

אֱלֹהֵינוּ וְהוּא יֵשֵׁב בְּעֵלְיֵת הַמְּקָרָה אֲשֶׁר לוֹ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֱהוּד דָּבַר אֶל-לְהִים לִי אֱלֹהֵיךָ וַיָּקָם מֵעַל הַכְּסֵא: וַיִּשְׁלַח אֱהוּד אֶת יָד שְׂמָאלוֹ וַיִּקַּח אֶת הַחֶרֶב מֵעַל יָרֵךְ יְמִינוֹ וַיִּתְקַעָהּ בְּבִטְנוֹ: וַיָּבֵא גַם הַנֶּצֶב אַחֵר הַלֶּהָב וַיִּסְגֵר הַחֶלֶב בְּעַד הַלֶּהָב כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִבִּטְנוֹ וַיֵּצֵא הַפֶּרֶשְׁדֹּנָה: וַיֵּצֵא אֱהוּד הַמְסֻדְרוֹנָה וַיִּסְגֵר דְּלָתוֹת הָעֵלְיָה בְּעַדוֹ וַנְּעַל: וְהוּא יָצָא וַעֲבָדוֹ בָּאוּ וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה דְלָתוֹת הָעֵלְיָה נִעְלוֹת וַיֹּאמְרוּ אֵךְ מִסִּף הוּא אֶת רִגְלָיו בַּחֲדָר הַמְּקָרָה: וַיַּחֲלִיו עַד בּוֹשׁ וְהִנֵּה אֵינָנו פֹּתַח דְּלָתוֹת הָעֵלְיָה וַיִּקְחוּ אֶת הַמַּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וְהִנֵּה אֲדֹנֵיהֶם נָפַל אֶרְצָה מֵת: וְאֱהוּד נִמְלֵט עַד הַתְּמַהֲמָהּ וְהוּא עֹבֵר אֶת הַפְּסִילִים וַיִּמְלֵט הַשְּׁעִירָתָה: וַיְהִי כְּבֹאוֹ וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיִּרְדּוּ עִמּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְדֹפוּ אַחֲרַי כִּי נָתַן ד' אֶת אֵיבֵיכֶם אֶת מוֹאָב בְּיַדְכֶם וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא נָתַנוּ אִישׁ לְעֵבֵר: וַיְכּוּ אֶת מוֹאָב בְּעֵת הַהִיא כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל שְׁמָן וְכָל אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלֵט אִישׁ: וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ שְׁמוֹנִים שָׁנָה: שׁוֹפְטִים ג:טו:ל

But when the people of Israel cried to the L-rd, the L-rd raised them a savior, Ehud the son of Gera, a son of Benjamin, a left handed man; and by him the people of Israel sent a present to Eglon the king of Moab. And Ehud made for himself a dagger which had two edges, of a cubit length, and he put it under his garment upon his right thigh. And he brought the present to Eglon king of Moab; and Eglon was a very fat man. And when he had finished offering the present, he sent away the people who carried the present. But he himself turned back after reaching the carved stones that were at Gilgal, and said, I have a secret errand for you, O king; [the king then] said, Keep silence. And all who stood by him went out. And Ehud came to him; and he was sitting in a cool upper chamber, which he had for himself alone. And Ehud said, I have a message from G-d to you. And he arose from his seat. And Ehud put forth his left hand, and took the dagger from his right thigh, and thrust it into his belly; And the haft also went in after the blade; and the fat closed upon the blade, so that he could not draw the dagger from his belly; and the excrements came out. Then Ehud went forth through the vestibule, and closed the doors of the chamber upon him, and locked them. When he went out, his servants came; and when they saw that, behold, the doors of the chamber were locked, they said, Surely he is relieving himself in his cool chamber. . And they waited till it was late; and, behold, he opened not the doors of the chamber; therefore they took a key, and opened them; and, behold, their lord was fallen down dead on the earth. And Ehud escaped while they tarried, and passed beyond the carved stones, and escaped to Seirath (the thicket). And it came to pass, when he came, that he blew a shofar in the Mountain of Ephraim, and the people of Israel went down with him from the mount, and he before them. And he said to them, Follow after me; for the L-rd has delivered your enemies, the Moabites, into your hand. And they went down after him, and took the fords of Jordan toward Moab, and did not allow any man to cross over. And they slew of Moab at that time about ten thousand men, all lusty, and all men of valor; and not one man escaped. So Moab was subdued that day under the hand of Israel. And the land had rest eighty years. **Judges 3:15-30**

(2) בנימין זאב יטרף מדבר בשופטיו מה הזאב הזה חוטף כך חטף אהוד לבו של עגלון הה"ד (שופטים ג:כ) ואהוד בא אליו והוא יושב בעיליתא קרירתא ויאמר דבר סתר וגו' א"ל כן א"ל מריה דעלמא נסיב חד חרבא וניתננה בגו מעיך (שם) ויצא הפרשדונה פרתיה ויצא אהוד המסדרונה ר' יודן אמר ערפלא טורא אמר רבי ברכיה ששם ישבו מלאכי השרת מסודרין. מדרש בראשית רבה צט:ג

Benjamin is a ravenous (tearing) wolf (Genesis 49:27): This is referring to its Judges. Just as a wolf grabs at its victim, so too did Ehud grab the heart of Eglon, as it says (Judges 3:20), "And Ehud came to him; and he was sitting in a cool upper chamber, which he had for himself alone. And Ehud said, I have a (secret) matter from G-d to you. And he arose from his seat." He said to

him, “This is what the Master of the Universe told me, ‘put a sword into his stomach.’” “. . . and the *parshidona* came out.” (ibid. 22) This refers to excrement. Then Ehud went forth through the *misdirona* (vestibule), and closed the doors of the chamber upon him, and locked them. Rabbi Yudin said: The meaning of *misdirona* is a thick (or mountainous) fog. Rabbi Berachia said: *Misdirona* is referring to the ministering angels that were arranged in formation. **Midrash Beraishis Rabbah 99:3**

(3) ויעש לו אהוד חרב ולה שתי פיות (שם ג:טז) שהיא אוכלת בשני עולמים שהיה עוסק בתורה שכתוב בה חרב פיפיות בידם (תהלים קמט) שזוכה בעוה"ז ולעוה"ב. מדרש תנחומא ויחי פרק יד

“And Ehud made for himself a dagger which had two edges.” (Judges 3:16): [The two edges is an allusion] that he pierced through two worlds, for he was involved in Torah study of which it is written (Psalms 149:6), “. . . and a two edged sword in their hand,” for he merited this world and the next. **Midrash Tanchuma Vayechi, Chapter 14**

D.

ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר ויושע גם הוא את ישראל: שופטים ג:לא

And after him was Shamgar the son of Anath, who slew of the Philistines six hundred men with an ox goad; and he also saved Israel. **Judges 3:31**

E.

(1) יהושע פרנס את ישראל כ"ח שנה. ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון וגו' ויקברו אותו וגו'. (יהושע כ"ד) בו בפרק מת אלעזר שנאמר (שם) ואלעזר בן אהרן מת וגומר ויעבדו בני ישראל את ד' וגו'. אשר האריכו ימים. (שופטים ב') ימים האריכו ולא שנים אחריו עתניאל בן קנז ארבעים שנה צא מהן שני שעבוד של כושן רשעתים ח' שנים בימי כושן רשעתים היה פסלו של מיכה שנאמר (שם) ויקימו להם בני דן את הפסל וגומר. ובימיו היתה פלגש בגבעה ויקם וילך ויבא עד נכח וגו' ויאמר אליו אדניו וגו' (שם י"ט) ואחריו אהוד בן גרה פ' שנה צא מהם שני שעבוד עגלון מלך מואב י"ח שנה. בימיו היה שמגר בן ענת בסוף ימיו. אותו הפרק בימי עגלון היה ויהי בימי שפוט השופטים וגו' ושם האיש אלימלך וגו' ומת אלימלך וגומר (רות א') ואומר אל בנותי וגו'. ואומר (שופטים ב') בכל אשר יצאו יד ד' היתה במ. נחשון בן עמינדב מת בשנה השנית לצאת בני ישראל מארץ מצרים. שלמון היה מבאי הארץ ומת אחר יהושע וגם כל הדור ההוא. ואלימלך אחיו של שלמון היה. ס' סדר עולם פרק י"ב

Yehoshua led the people of Israel for a period of twenty eight years. “And it came to pass after these things that Yehoshua bin Nun died . . . and they buried him . . .” (Joshua 24:29-30) During that same period, Elazar died, as it says (ibid.33), “Elazar ben Aaron died . . .” “And the people served the L-rd all the days of Joshua, and all the days of the elders who outlived (lit. experienced lengthened days) Joshua, who had seen all the great works of the L-rd, that He did for Israel.” (Judges 2:7) They had lengthened days but not lengthened years. After him was Othniel ben Kenaz. [He served for] forty years. That period includes the eight years of subjugation by Kushan-Rishathaim. The incident with the engraved image of Micha occurred in the period of Kushan-Rishathaim’s [domination], as it says (Judges 18:30-31), “And the sons of Dan set up the engraved image . . . which [Micha] had made, all the time that the house of G-d was in Shiloh.” And in the period [of the domination] of Kushan-Rishathaim there occurred the incident of the concubine of Geba, as it says (Judges 19:10, 12), “[The man] rose up and departed, and came opposite Jebus, which is Jerusalem . . . And his master said to him, [We will

not turn aside here into a foreign city, that is not of the people of Israel; we will pass over to Geba.]” And after him was Ehud ben Gera [who served for] eighty years. These included the eighteen years of servitude under Eglon, the king of Moab. Shamgar ben Anath [served] at the end of his reign. During the period of Eglon’s [domination] the incident [recorded in the Book of Ruth] occurred, as it says (Ruth 1:1, 13), “It came to pass in the days when the Judges ruled . . . [and Naomi said to her daughters-in-law:] no, my daughters; for it grieves me much for your sakes that *the hand of the L-rd is gone out against me*,” and it says [in Judges 2:15], “Where ever they went out, the hand of the L-rd was against them for evil.” Nahshon ben Aminadav died during the second year of the children of Israel’s going out from the land of Egypt. Salmon, [his son,] was amongst those who came to the land and he died after Yehoshua, as well as the others of that generation. Elimelech [the husband of Naomi] was the brother of Salmon. **Seder Olam, Chapter 12**

(2) אמר הקב"ה אומ"ה מכבדין אותי ואתם כמה עשיתי נסים לכם ומכעיסין אתם אותי רצונך לידע עגלון מלך מואב אדם ערל היה ונכנס אהוד בן גרא אצלו כיון שהזכיר לו שמי חלק לי כבוד ועמד לו מכסאו שנאמר (שופטים ג:כ) ויאמר אהוד דבר א-להים לי אליך ויקם מעל הכסא לקיים מה שנא' כי ממזרח וגו'. מדרש במדבר רבה טז:כו

The Holy One, blessed be He, said: The nations of the world honor Me whereas you, for whom I have made miracles on your behalf, anger Me . . . Eglon, the king of Moab, who was uncircumcised, when Ehud ben Gera came to him and mentioned My name, he honored Me by standing up from his throne, as it says (Judges 3:20), “And Ehud came to him; and he was sitting in a cool upper chamber, which he had for himself alone; and Ehud said, I have a message from G-d to you. And he arose from his seat,” to fulfill that which is stated (Malachi 1:11), “For, from the rising of the sun until it goes down, My name is great among the nations . . .” **Midrash Tanchuma 16:27**

(3) ר' ביבי בשם ר' ראובן אמר רות וערפה בנותיו של עגלון היו שנאמר (שופטים ג') דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס וגו' וכתוב (שם) ואהוד בא אליו וגו' ויאמר אהוד דבר א-להים לי אליך ויקם מעל הכסא אמר לו הקב"ה אתה עמדת מכסאך לכבודי חיך הריני מעמיד ממך בן יושב על כסא ד'. מדרש רות רבה ב:ט

R. Bayvoi in the name of R. Reuven said: Ruth and Orpah were the daughters of Eglon, as it says (Judges 3:19), “I have a secret errand (matter) for you, O king; and he said, ‘Keep silence.’” And it is written (ibid. 20), “And Ehud came to him; and he was sitting in a cool upper chamber, which he had for himself alone; and Ehud said, I have a message from G-d to you. And he arose from his seat.” The Holy One, blessed be He, said to him, “You stood up from your throne for My honor, by your life, I will raise up a descendant of yours to be the one who sits upon the throne of G-d.” **Midrash Ruth Rabbah 2:9**

II. Devorah and Barak

A.

(1) ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני ד' ואהוד מת: וימכרו ד' ביד יבין מלך פנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגזים: ויצעקו בני-ישראל אל ד' כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא: והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: שופטים ד:א-ה

And the people of Israel again did evil in the sight of the L-rd, when Ehud was dead. And the L-rd sold them into the hand of Jabin king of Canaan, who reigned in Hazor; the captain of whose army was Sisera, who lived in Harosheth-HaGoyim. And the people of Israel cried to the L-rd; for he had nine hundred chariots of iron; and twenty years he strongly oppressed the people of Israel. And Deborah, a prophetess, the wife of Lapidoth, judged Israel at that time. And she lived under the palm tree of Deborah between Ramah and Beth-El in Mount Ephraim; and the people of Israel came up to her for judgment. **Judges 4:1-5**

(2) והיא יושבת תחת תומר אמרו חכמים שלא היו תלמידי חכמים בישראל בעת ההיא אלא כמלא (נ"י חצי) דקל בלבד לכך נאמר תחת תומר: ד"א והיא יושבת תחת תומר לפי שאין דרכה של אשה להתיחד בתוך הבית לכך דבורה הולכת ויושבת תחת צלו של דקל ומלמדת תורה ברבים לכך נאמר והיא יושבת תחת תומר. תנא דבי אליהו פרק ט'

And she lived (was sitting) under the palm tree: The Sages said that there was a dearth of Torah scholars during that period. Their [total number was approximately] the sum total of all the dates in one palm tree. For that reason does Scripture say, "Under the palm tree." Another explanation: She was "sitting" under the palm tree, as it is not proper for a woman to seclude herself [with a man] in a house. Consequently, Devorah went and sat down under the shade of a date palm and would teach Torah in public. For that reason is it stated, "And she 'was sitting' under the palm tree." **Tana d'vei Eliyahu, Chapter 9**

(3) בריש פרק שבועת העדות נפקא לן מועמדו שני האנשים אם כן אשה פסולה לדון דהא תנן פ' בא סימן (נדה ד' מט: ושם) כל הכשר לדון כשר להעיד והא דכתיב (שופטים ד) והיא שפטה את ישראל איכא למימר שהיתה מלמדת להם הדינים א"נ לפי שהיתה נביאה היו מקבלים אותה עליהם. תוס' שבועות כט: ד"ה שבועת העדות נוהגת באנשים אבל לא בנשים

At the beginning of (Chapter Four of Meseches Shavuous) *Perek Shavuous HaEidus* we derive [that a woman is not a valid witness from the verse (Deut. 19:17),] "Then both the men, between whom the controversy is, shall stand before the L-rd, before the priests and the judges, who shall be in those days." Hence, a woman is invalid to judge, as we learned in a Mishna (*Perek Bo Siman Nidah 49b*), "All those that are fit to judge are fit to give testimony." The verse that states (Judges 4:4), "[And Devorah] judged Israel at that time," merely means that she would teach them the proper laws, or alternately it means that since she was a prophetess, they willingly accepted her to be their judge [to arbitrate or adjudicate issues which arose amongst them]. **Tosefos Shavuous 29b**

(4) וכן אמרו בירושלמי שאין האשה מעידה ואין האשה דנה, ומאי דכתיב (שופטים ד') והיא שפטה את ישראל פירושו מנהגת שעל פיה ובעצתה היו נוהגין זה עם זה כדין מלכה, ואע"ג דאמרינן בספרי שום תשים עליך מלך ולא מלכה נוהגין היו בה כדין מלכה, אי נמי מקבלין היו דבריה ברצונם: פי' רמב"ן לשבועות ל.

Similarly, the Talmud Yerushalmi stated that a woman cannot give testimony nor can she judge. That which is written (Judges 4:4), "[And Devorah] judged Israel at that time," means that she guided [the people]. They followed her directives and advice like that of a queen. Even though it is stated in the Sifrei: [that the words of the verse (Deut. 17:15),] "You shall set him king over you," imply that the leader should be a king not a queen, they treated her as if she was a queen. Alternately, they willfully accepted her words [directives]. **Ramban, Shavuous 30a**

(5) אין מעמידין אשה במלכות שנאמר עליך מלך ולא מלכה וכן כל משימות שבישראל אין ממנים בהם אלא איש: רמב"ם הלכות מלכים א:ה

One should not appoint a woman to head the kingdom, as it says (Deut. 17:15), “[You shall set him] king over you,” which implies that the leader should be a king not a queen. Similarly, only a man is appointed to any of the appointments. **Rambam, Hilchos Melachim 1:8**

B.

(1) ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה | ד' א-להי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון: ומשכתי אליך אלנחל קישון אתסיסרא שרצבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידיך: ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלה: ותאמר הלה אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתיך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר ד' את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: ויצעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצעננים אשר אתקדש: ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: ויצעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון: ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן ד' את סיסרא בידיך הלא ד' יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: ויהם ד' את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרפבה וינס ברגליו: שופטים ד:ו-טו

And she sent and called Barak the son of Abinoam from Kedesh-Naphtali, and said to him, Has not the L-rd G-d of Israel commanded, saying, Go and gather your men to Mount Tabor, and take with you ten thousand men of the sons of Naphtali and of the sons of Zebulun? And I will draw to you, to the river Kishon, Sisera, the captain of Jabin's army, with his chariots and his multitude; and I will deliver him into your hand. And Barak said to her, If you will go with me, then I will go; but if you will not go with me, then I will not go. And she said, I will surely go with you; however the journey that you take shall not be for your honor; for the L-rd shall sell Sisera into the hand of a woman. And Deborah arose, and went with Barak to Kedesh. And Barak called Zebulun and Naphtali to Kedesh; and he went up with ten thousand men at his feet; and Deborah went up with him. Now Heber the Kenite, who was of the descendants of Hobab the father-in-law of Moses, had separated himself from the Kenites, and pitched his tent near the terebinth in Zaananim, which is by Kedesh. And they told Sisera that Barak the son of Abinoam had gone up to Mount Tabor. And Sisera gathered together all his chariots, nine hundred chariots of iron, and all the people who were with him, from Harosheth-HaGoyim to the river of Kishon. . And Deborah said to Barak, Arise; for this is the day in which the L-rd has delivered Sisera into your hand. Has not the L-rd gone out before you? So Barak went down from Mount Tabor, and ten thousand men after him. And the L-rd confounded Sisera, and all his chariots, and all his army, with the edge of the sword before Barak; so that Sisera alighted down from his chariot, and fled away on foot. **Judges 4:6-15**

(2) מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא: נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו: שופטים ה:כ-כב

They fought from heaven; the stars in their courses fought against Sisera. The brook of Kishon swept them away, that ancient brook, the brook Kishon. O my soul, march on in strength. Then did the horse hoofs beat, from the frantic galloping of his mighty ones. **Judges 5:20-22**

(3) דרש רבה בר מרי: מאי דכתיב (תהלים קו) וימרו על ים בים סוף מלמד שהמרו ישראל באותה שעה ואמרו: כשם שאנו עולין מצד אחד כך מצריים עולים מצד אחר. אמר לו הקדוש ברוך הוא לשר של ים: פלוט אותן ליבשה. אמר לפניו: רבונו של עולם, כלום יש עבד שנותן לו רבו מתנה, וחוזר ונוטל ממנו אמר לו: אתן לך אחד ומחצה שבהן. אמר לו: רבונו של עולם, יש עבד שתובע את רבו? אמר לו: נחל קישון יהא לי ערב. מיד פלט אותן ליבשה, ובאו ישראל וראו אותן, שנאמר (שמות יד) וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים. מאי אחד ומחצה שבהן דאילו בפרעה כתיב (שמות יד) שש מאות רכב בחור ואילו בסיסרא כתיב (שופטים ד) תשע מאות רכב ברזל. כי אתא סיסרא [אתא עלייהו בדקרי דפרזלא, הוציא הקדוש ברוך הוא עליהם כוכבים ממסילותם דכתיב] (שופטים ה) מן שמים נלחמו הכוכבים, כיון דנחיתו כוכבי שמים עלייהו אקדירו הני דקרי דפרזלא, נחיתו לאקרורי, למיסחי נפשייהו בנחל קישון. אמר לו הקדוש ברוך הוא לנחל קישון: לך והשלם ערבונך. מיד גרפם נחל קישון והשליכן לים, שנאמר (שופטים ה) נחל קישון גרפם נחל קדומים. מאי נחל קדומים נחל שנעשה ערב מקדם. באותה שעה פתחו דגים של ים ואמרו: ואמת ד' לעולם.

Rabbah b. Mari expounded: What is taught by the verse (Psalms 106:7), "But they were rebellious at the sea, even at the Red Sea." This teaches that in that moment the Israelites were rebellious and said: Just as we ascend at one side [of the sea] so do the Egyptians ascend from another. Whereupon the Holy One, blessed be He, ordered the Prince of the Sea, "Eject them forth on to the dry land." Said he to Him, "Sovereign of the Universe! Does a master make a gift to his servant and then take it back from him!" "I will give you one and a half times their number," He replied, "Sovereign of the Universe," he pleaded, "can a servant claim [a debt] from his Master!" "Let the brook of Kishon be the guarantee that an obligation will be met for Me," He answered. Straightway he ejected them on to the dry land, and Israel came and saw them, as it is said (Exodus 14:30), "And Israel saw the Egyptians dead on the sea-shore."

What is [this allusion to] "one and a half times their number?" For in the case of Pharaoh it is written (Exodus 14:7), "[and he took] six hundred chosen chariots," whereas in the case of Sisera it is written (Judges 4:13), "[And Sisera gathered . . .] nine hundred chariots of iron." When Sisera came [to fight Israel] he advanced against them with iron staves. Thereupon the Holy One, blessed be He, brought forth the stars out of their orbits against them, as it is written (Judges 5:20), "The stars in their courses fought against Sisera." As soon as the stars of heaven descended upon them they heated those iron staves. So they went down to cool them and to refresh themselves in the brook of Kishon. Said the Holy One, blessed be He, to the brook of Kishon, "Go and deliver your pledge." Straightway the brook of Kishon swept them out and cast them into the sea, as it is said (ibid. 21), "The brook Kishon swept them away, that ancient brook." What does "that ancient brook" mean? The brook that became a surety in ancient times. In that hour the fish in the sea opened [their mouths] and exclaimed (Psalms 113:9), "and the truth of the L-rd endureth for ever." **Pesachim 118b**

(4) ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וגו'. . . רבי יצחק נפחא אמר: שעשה עמו מעשה לילה, שנאמר (שופטים ה) מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא. סנהדרין צו.

And he fought against them, he and his servants, by night and smote them. (Genesis 14:15) R. Yitzchak Nafha (the smith) said: He set into motion the activities of the night [viz.. the stars] on his behalf, as it is written (Judges 5:20), "They fought from heaven; the stars in their courses fought against Sisera." **Sanhedrin 96a**

C.

(1) וּבָרַק רָדַף אַחֲרַי הָרֶכֶב וְאַחֲרַי הַמַּחֲנֶה עַד חַרְשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל מַחֲנֶה סִיסְרָא לְפִי חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד-אֶחָד: וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל אַהֵל יַעֲלֵ אֶשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ חֲצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקֵּינִי: וַתֵּצֵא יַעֲלֵ לְקִרְאֵת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלַי אֵל תִּירָא וַיִּסַּר אֵלֶיהָ הָאֵהָלָה וַתִּכְסְהוּ בְשִׁמְיָהּ: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא מֵעַט מִיָּם כִּי צָמֵאתִי וַתִּפְתַּח אֶת נְאוֹד הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֶהוּ וַתִּכְסְהוּ: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד פְּתַח הָאֵהָל וְהָיָה אִם אִישׁ יָבֹא וְשָׁאַלְךָ וְאָמַר הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין: וַתִּקַּח יַעֲלֵ אֶשֶׁת חֶבֶר אֶת יְתֵד הָאֵהָל וַתִּשֶׂם אֶת הַמַּקְבֵּת בְּיָדָהּ וַתִּבְוֹא אֵלָיו בְּלֵאט וַתִּתְקַע אֶת הַיְתֵד בְּרַקְתּוֹ וַתִּצְנַח בְּאַרְץ וְהוּא נֹרֵם וַיִּעַף וַיָּמָת: וְהִנֵּה בָרַק רָדַף אֶת סִיסְרָא וַתֵּצֵא יַעֲלֵ לְקִרְאֵתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לָךְ וְאַרְאֶךָ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מִבְקָשׁ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהַיְתֵד בְּרַקְתּוֹ: וַיִּכְנַע אֶ-לֵהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ כְּנָעַן לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַתִּלְךָ יָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וְקָשָׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יָבִין מֶלֶךְ כְּנָעַן: שׁוֹפְטִים ד:טז-כד

But Barak pursued after the chariots, and after the army, to Harosheth-HaGoyim; and all the army of Sisera fell upon the edge of the sword; and there was not a man left. And Sisera fled away on foot to the tent of Yael the wife of Heber the Kenite; for there was peace between Jabin the king of Hazor and the house of Heber the Kenite. And Yael went out to meet Sisera, and said to him, Turn in, my lord, turn in to me; fear not. And when he had turned in to her into the tent, she covered him with a mantle. And he said to her, Give me, I beg you, a little water to drink; for I am thirsty. And she opened a skin of milk, and gave him a drink, and covered him. Again he said to her, Stand in the door of the tent, and it shall be, when any man comes and inquires of you, and says, Is there any man here? that you shall say, No. Then Yael, Heber's wife, took a peg of the tent, and took a hammer in her hand, and went softly to him, and struck the peg into his temples, and fastened it into the ground; for he was fast asleep and weary. So he died. And, behold, as Barak pursued Sisera, Yael came out to meet him, and said to him, Come, and I will show you the man whom you seek. And when he came into her tent, behold, Sisera lay dead, and the peg was in his temples. So G-d subdued on that day Jabin the king of Canaan before the people of Israel. And the hand of the people of Israel prospered, and prevailed against Jabin, the king of Canaan, until they had destroyed Jabin, king of Canaan. **Judges 4:16-24**

(2) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיַּבֵּב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשָׁנָב מְדוּעַ בִּישׁ רֶכֶבוֹ לְבֹא מְדוּעַ אֲחֵרוֹ פְּעָמֵי מְרַכְבוֹתָיו: חֲכָמוֹת שְׂרוּתֶיהָ תַעֲנִינָה אֵף הִיא תִשִּׁיב אֲמַרְיָהּ לָהּ: הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחְלְקוּ שְׁלָל רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גָּבֶר שְׁלָל צְבָעִים לְסִיסְרָא שְׁלָל צְבָעִים רַקְמָה צְבַע רַקְמָתִים לְצוּאֵרֵי שְׁלָל: כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אוֹיְבֶיךָ ד' וְאַהֲבִיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרַתוֹ וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה: שׁוֹפְטִים ה:כח-לא

The mother of Sisera looked out at the window, and cried through the lattice, Why is his chariot so long in coming? Why do the hoofbeats of his chariots tarry? Her wise ladies answered her, she even answered herself, Have they not found booty? Have they not divided the plunder? To every man a maiden or two; to Sisera a booty of diverse colors, a plunder of many colored needlework, dyed double worked garments for the necks of those who take the plunder. So let all your enemies perish, O L-rd; but let those who love Him be as the sun when he goes forth in his might. And the land had rest forty years. **Judges 5:28:31**

(3) וּבַעֲרוֹךְ פִּי . . . בַּעֲרוֹךְ עַרְבַּ דְּהַלִּין דְּמַחְמְרֵי [וְעַבְדֵי] שְׁלִישִׁים כַּדִּיתְבִּין וְשְׁלִישִׁים בַּלְחַשׁ וְשְׁלִישִׁים עַל הַסֵּדֶר כְּנֹגַד מֵאָה פְּעוּיֹת דְּפַעִיא אִימִיה דְּסִיסְרָא. תּוֹסֵפוֹת, רֵאשׁ הַשָּׁנָה לִג:

The Sefer Aruch . . . in the entry “Erev” states that those who are strict and blow thirty sounds sitting, thirty during the silent Amidah, and thirty during the recitation of the Amidah [and ten afterwards] do so as it corresponds with the hundred cries that the mother of Sisra cried. **Tosfos, Rosh Hashanah, 33b**

(4) תאנא: נעמן גר תושב היה; נבוזראדן גר צדק היה. מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק, ומאן נינהו? רב שמואל בר שילת. בני בניו של סיסרא למדו תורה בירושלם, ומנו? רבי עקיבא וחבריו. מבני בניו של סנחריב למדו תורה ברבים ומאן אינון? שמעיה ואבטליון. מנורת המאור ש”ד

A Tanna taught: Naaman was a resident alien; Nebuzaradan was a righteous proselyte; descendants of Haman learned the Torah in Benai Berak. Who were these? Rav Shmuel bar Shilas. Descendants of Sisera taught children in Jerusalem. Who were these? Rabbi Akiva and his colleagues. Descendants of Sennacherib gave public expositions of the Torah. Who were these? Shemaya and Abtalion. **Menoras HaMaor #304, based upon Gittin 57b**

D.

(1) תְּבָרַךְ מְנַשִּׁים יָעַל אֶשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי מְנַשִּׁים בְּאֶהָל תְּבָרַךְ: מִיָּמִים שָׁאֵל חֶלֶב נָתְנָה בְּסֹפֶל אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲמָאָה: יָדָה לְיִתְדֵי תְּשֻׁלְחָנָה וַיִּמְיֶנָה לְהִלְמוֹת עֲמֻלִים וְהִלְמָה סִיסְרָא מִחֻקָּה רָאשׁוֹ וּמִחֻצָּה וְחִלְפָה רָקְתוֹ: בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל שָׁכַב בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל בְּאֶשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפֶל שְׂדוּד: שׁוֹפְטִים ה:כד-כז

Blessed above women shall Yael the wife of Heber the Kenite be, blessed shall she be above women in the tent. He asked for water, and she gave him milk; she brought forth cream in a lordly dish. She put her hand to the tent peg, and her right hand to the workmen’s hammer; and with the hammer she struck Sisera, she struck through his head; she crushed and pierced his temple. At her feet he bent, he fell, he lay down; at her feet he bent, he fell; where he bowed, there he fell down, bereft of life. **Judges 5:24-27**

(2) אמר רב נחמן בר יצחק: גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה, שנאמר: (שופטים ה) תבורך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תבורך, מאן נינהו נשים באהל? שרה, רבקה, רחל ולאה. איני? והאמר רב יהודה אמר רב: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה אימא: כמצוה שלא לשמה. אמר רבי יוחנן: שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: (שופטים ה) בין רגליה כרע נפל שכב. והא קא מיתהניא מעבירה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: אפילו טובתם של רשעים רעה היא אצל צדיקים. הוריות י:

R. Nahman b. Yitzhak said: A transgression with good intent is more meritorious than the performance of a commandment *shelo lishmo* - not done solely out of love of G-d ; for it is said (Judges 5:24), “Blessed above women Jael be, the wife of Heber the Kenite, above women in the tent shall she be blessed.” Who are the women in the tent? Sarah, Rebeka, Rachel and Leah. But this is not so! For did not Rav Judah say in the name of Rav: Let a man always engage in Torah and the performance of commandments even though his motive may be ulterior, because even ulterior motive will ultimately lead to *lishmo* - study and performance solely done out of love of G-d? Say, “Like the performance of a commandment *shelo lishmo* - not done solely out of love of G-d.” R. Yohanan said: That profligate (Sisra) had seven sexual connections at that hour; for it is said (ibid. 27), “Between her feet he sunk, he fell. he lay etc.” But, surely, she enjoyed the transgression! R. Yohanan said in the name of R. Shimon b. Yohai: Even the favors of the wicked are distasteful to the righteous. **Horayoth 10b**

E.

אחריו דבורה וברק בן אבינועם ארבעים שנה צא מהן שני שעבוד ליבין וסיסרא כ' שנים. סדר עולם פרק י"ב

After [Ehud] was Devorah and Barak ben Avinoam. [They served for] forty years. The twenty years of servitude to Yavin and Sisra occurred in their reign. **Seder Olam, Chapter 12**

III. Gideon

A.

ויעשו בני ישראל הרע בעיני ד' ויתנם ד' ביד מדין שבע שנים: ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם | בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות: והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: ויחננו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם ובאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל ד': ויהי כי זעקו בני ישראל אל ד' על אדות מדין: וישלח ד' איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יד' | א-להי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: ואמרה לכם אני ד' א-להיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: שופטים ויא-

And the people of Israel did evil in the sight of the L-rd; and the L-rd delivered them into the hand of Midian seven years. And the hand of Midian prevailed against Israel; and because of the Midianites, the people of Israel made for themselves the tunnels which are in the mountains, and caves, and fortresses. And so it was, when Israel had sown, that the Midianites came up, and the Amalekites, and the people of the east, they came up against them; And they encamped against them, and destroyed the produce of the land, as far as Gaza, and left no sustenance for Israel, neither sheep, nor ox, nor ass. For they came up with their cattle and their tents, and they came as locusts for multitude; for both they and their camels were without number; and they entered into the land to destroy it. And Israel was greatly impoverished because of the Midianites; and the people of Israel cried to the L-rd. And it came to pass, when the people of Israel cried to the L-rd because of the Midianites, That the L-rd sent a prophet to the people of Israel, who said to them, Thus said the L-rd G-d of Israel, I brought you up from Egypt, and brought you forth out of the house of slavery; And I saved you from the hand of the Egyptians, and from the hand of all who oppressed you, and drove them out from before you, and gave you their land; And I said to you, I am the L-rd your G-d; fear not the gods of the Amorites, in whose land you live; but you have not obeyed My voice. **Judges 6:1-10**

B.

(1) ויבא מלאך ד' וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין: וירא אליו מלאך ד' ויאמר אליו ד' עמך גבור החיל: שופטים ויא-יב

And there came an angel of the L-rd, and sat under a terebinth which was in Ophrah, that belonged to Joash the Abiezrite; and his son Gideon was threshing wheat by the winepress, to hide it (ready to escape) from the Midianites. And the angel of the L-rd appeared to him, and said to him, The L-rd is with you, you mighty man of valor. **Judges 6:11-12**

(2) **ויבא מלאך ד'** – אחר שהוכיחם הנביא בא מלאך ד' להושיעם כמ"ש בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם. . . . וגדעון בנו – השפע הא-להית לא תחול רק על המזומנים לה, והמזומן לה במקצת תחול עליו ברכת ד' בשיעור רב. והנה היה צריך פה, (א) זכות קצת, שע"י יסייעו לו לזכותו הרבה כענין הבא לטהר, (ב) גבורה, בענין שתחול עליו רוח ד' כח וגבורה למלחמה, וגדעון נמצא לו זכות כבוד אב, שעז"א וגדעון בנו חבט – גם גבורה בשהיה מכין א"ע להניס מפני מדין – שלפ"ז הרגיש בעצמו גבורה למלחמה: וירא אליו – בכח הזה התראה המלאך אליו והודיעו כי ד' עמו ושהוא גבור החיל כי ישפיע עליו זכות וקדושה וגם גבורה בשפע רב: שופטים ויא-יב

And there came an angel of the L-rd: After the prophet rebuked them, an angel of G-d came to save them, as it says (Isaiah 63:9), “In all their affliction He was afflicted, and the angel of His presence saved them.” . . . **and his son Gideon was threshing wheat by the winepress:** The outpouring of the Divine spirit rests only upon one who is prepared for it. For someone who is at least partially prepared, an abundant Divine blessing can rest upon him. Behold, there needs to be present **1)** [at least] some small merit in order that He would help the person to achieve great merit, as it says (Yoma 38b), “He who comes to purify himself will receive Divine help,” and **2)** Courage or strength, so that the spirit of G-d, the spirit of strength and courage in war will rest upon him. Gideon possessed the merit of having honored his father, as it says (Judges 6:11), “. . . and his son Gideon was threshing wheat by the winepress,” as well as strength, as he was prepared, “to escape from the Midianites.” Accordingly he felt himself ready for the discipline (strength) of war. **And the angel of the L-rd appeared to him:** The angel appeared to him through this strength and informed him that G-d was with him and that he was a mighty warrior, as He would grant him an outpouring of merit, sanctity, and also courage and strength with great abundance. **Malbim, Judges 6:11-12**

(3) **ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש ד' עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו ד' ועתה נטשנו ד' ויתנונו בכף מדין: ויפן אליו ד' ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך: שופטים ויג-יד**

And Gideon said to him, Oh my L-rd, if the L-rd is with us, why then has all this befallen us? and where are all His miracles which our fathers told us of, saying, Did not the L-rd bring us up from Egypt? but now the L-rd has forsaken us, and delivered us into the hands of the Midianites. And the L-rd looked upon him, and said, Go in this your might, and you shall save Israel from the hand of the Midianites; have not I sent you? **Judges 6:13-14**

(4) אתה למד מגדעון בן יואש שבימיו היו ישראל בצרה והיה הקב"ה מבקש אדם שילמד עליהם זכות ולא היה מוצא שהיה הדור דל במצות ובמעשים כיון שנמצא זכות בגדעון שלמד עליהם זכות מיד נגלה עליו המלאך שנאמר (שופטים ו) ויבא אליו מלאך ד' . . . ויאמר לו לך בכחך זה בכח זכות שלמדת על בני הוי ושפטו את העם משפט צדק שיהיו מלמדין זכות על הדור: מדרש תנחומא פרשת שופטים ד'

You can derive from Gideon the son of Joash [the following principle]: In his time the people of Israel were in a difficult situation and the Holy One, blessed be He, was seeking someone who would speak up upon their behalf. He couldn't find such a person, however, as the generation was impoverished of those who fulfilled the commandments and were involved in good deeds. Now as soon as he found such a merit in Gideon, who would speak up upon their behalf, an angel immediately revealed himself to him, as it says (Judges 6:11,14), “And there came an

angel of the L-rd . . . and said, Go in this your might . . .” This might refers to the might derived from the merit of speaking up for My children. [In this light we can interpret the verse (Deut. 16:18),] “. . . and they shall judge the people with just judgment,” to mean that they shall speak up on behalf of the merits of the generation. **Midrash Tanchuma, Parshas Shoftim, Chapter 4**

(5) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בֵי אֲדֹנָי בְּמָה אוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל הֲנֵה אֶלְפֵי הַדָּל בְּמִנְשָׁה וְאֲנֹכִי הַצְעִיר בְּבֵית אָבִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי ד' כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתָ אֶת מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִם נָא מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְעָשִׂיתָ לִּי אוֹת שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עַמִּי: אֵל נָא תִמַּשׁ מִזֶּה עַד בֹּאֵי אֵלֶיךָ וְהִצָּאתִי אֶת מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲשִׁב עַד שׁוֹכְךָ: וְגִדְעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִי עֲזִים וַאיִפֶּת קִמַּח מִצּוֹת הַבָּשָׂר שֵׁם בְּסֹל וְהִמְרַק שֵׁם בְּפִרוֹר וַיּוֹצֵא אֱלֹהֵי אֵל תַּחַת הָאֵלֶּה וַיִּגַּשׁ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מִלֶּאךָ הָאֵל-לֵהִים קַח אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הַמִּצּוֹת וְהִנַּח אֵל הַסֹּלַע הַלֹּז וְאֶת הַמְרַק שְׁפוּךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: וַיִּשְׁלַח מִלֶּאךָ ד' אֶת קִצֵּה הַמִּשְׁעָנָה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּגַּע בְּבָשָׂר וּבַמִּצּוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן הַצּוֹר וַתֹּאכַל אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הַמִּצּוֹת וּמִלֶּאךָ ד' הִלָּךְ מֵעֵינָיו: וַיֵּרָא גִדְעוֹן כִּי מִלֶּאךָ ד' הוּא וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶהְיֶה אֶ-דְנִי ד' כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי מִלֶּאךָ ד' פָּנִים אֵל פָּנִים: וַיֹּאמֶר לוֹ ד' שְׁלוֹ' לָךְ אֵל תִּירָא לֹא תָמוּת: וַיִּבֶן שֵׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַד' וַיִּקְרָא לוֹ ד' שְׁלוֹ' עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדְנוּ בְּעַפְרַת אָבִי הַעֲזָרִי: שׁוֹפְטִים וִיטו-כד

And he said to him, Oh my L-rd, with what shall I save Israel? Behold, my family is the poorest in Manasseh, and I am the youngest in my father's house. And the L-rd said to him, Surely I will be with you, and you shall strike the Midianites as one man. And he said to him, If now I have found grace in your sight, then show me a sign that you talk with me. Depart not from here, I beseech you, until I come to you, and bring forth my present, and set it before you. And he said, I will remain until you come again. And Gideon went in, and prepared a kid, and unleavened cakes of an ephah of flour; the meat he put in a basket, and he put the broth in a pot, and brought it out to him under the terebinth, and presented it. And the angel of G-d said to him, Take the meat and the unleavened cakes, and lay them upon this rock, and pour out the broth. And he did so. Then the angel of the L-rd put forth the end of the staff that was in his hand, and touched the meat and the unleavened cakes; and there rose up fire from the rock, and consumed the meat and the unleavened cakes. Then the angel of the L-rd departed from his sight. And when Gideon perceived that he was an angel of the L-rd, Gideon said, Alas, O L-rd G-d! because I have surely seen an angel of the L-rd face to face. And the L-rd said to him, Peace be to you; fear not; you shall not die. Then Gideon built an altar there unto the L-rd, and called it Ad-onai-Shalom; till this day it is yet in Ophrah of the Abiezrites. **Judges 6:15-24**